

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/27/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200583
Dátum vydania rozhodnutia:	15.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200583.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu C. A., Z., právne zastúpeného JUDr. Marcelom Kohútom, advokátom so sídlom Nám. Sv. Egídia 95, Poprad, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajské riaditeľstvo PZ v Prešove, Pionierska 33, Prešov), o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného KRPZ KDI Prešov č. KRPP-94//KDI-BCP-2011 zo dňa 02.08.2011 a rozhodnutia ORPZ ODI Poprad č. k.: ORP-73/DI-2/SK-2010 zo dňa 29.04.2010, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/106/2011-36 zo dňa 8. marca 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/106/2011-36 zo dňa 8. marca 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 1S/106/2011-36 z 8. marca 2012 zastavil konanie začaté na základe žaloby C. A. (ďalej iba žalobcu) podanej proti oznámeniu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Krajského dopravného inšpektorátu č. p., KRP-P-94/KDI-BCP-2011 z 2. augusta 2011 v spojení s rozhodnutím č. k.: ORP-73/DI-2-SK-2010 z 29. apríla 2010 vydaného ORPZ ODI Poprad, podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), keďže žaloba smerovala proti rozhodnutiam, ktoré nemôžu byť predmetom preskúmania súdom.

Krajský súd v Prešove uznesenie odôvodnil tým, že predmetom preskúmania podľa piatej časti O. s. p. nemôže byť list žalovaného z 2. augusta 2011 č. KRP-P-94/KDI-BCP-2011, pretože nespĺňa náležitosti (formálne ani obsahové) správneho rozhodnutia podľa § 46 a nasledujúcich Správneho poriadku. Súd v rámci prieskumného konania na základe žaloby nemôže preskúmať ani rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, pretože to je možné len v súvislosti s preskúmaním zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu II. stupňa. Pokiaľ sa žalobca žalobou domáhal aj preskúmania prvostupňového rozhodnutia, ktoré je síce rozhodnutie vydané v správnom konaní, avšak toto rozhodnutie nebolo napadnuté odvolaním, nie je preskúmateľné súdom v rámci správneho súdnictva z dôvodu, že neboli vyčerpané riadne opravné prostriedky, ktoré pre toto rozhodnutie zákon pripúšťa, a preto toto

rozhodnutie nespĺňa podmienku uvedenú v § 247 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že:

1/ krajský súd v uznesení rozhodol len vo vzťahu k jednému žalovanému, aj keď podľa jeho názoru mal, súc viazaný žalobou, rozhodnúť vo vzťahu k oboj žalovaným, čím sa dopustil procesného pochybenia, ktoré je v rozpore s právom účastníka konania na spravodlivý súdny proces,

2/ krajský súd neprihliadol (hoci na to bol povinný) na ďalšiu vadu konania, ktorou je nevydanie rozhodnutia žalovaného v prvom rade o návrhu žalobcu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného v druhom rade (prvostupňového správneho orgánu) mimo odvolacieho konania,

3/ krajský súd sa nevysporiadal do dôsledkov s určením právoplatnosti rozhodnutia žalovaným v druhom rade a tým, že na jednej strane konštatoval, že žalobca sa mohol odvolať po doručení rozhodnutia právnomu zástupcovi (3. júna 2010) a súčasne ponechal bez povšimnutia postup žalovaného v druhom rade, ktorý s týmto dorúčením preukázateľne nespájal žiadne procesné účinky - nebral na neho zreteľ ako vyplýva z dátumu vyznačenej právoplatnosti (17. februára 2011). Tento rozpor robí rozhodnutie súdu nepreskúmateľným. Súd mal vo svojom rozhodnutí uviesť, či a kedy nadobudlo predmetné rozhodnutie právoplatnosť. Až následne mohol konštatovať využitie riadnych opravných prostriedkov, prípadne vyzvať na doručenie rozhodnutia postupom podľa 250b ods. 2 O. s. p.

Žalobca z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil, nakoľko došlo nielen rozhodnutím, ale aj postupom správnych orgánov k vadám konania, ktoré mali vplyv na zákonnosť postupu a rozhodnutia a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. V prípade úspechu si uplatnil aj náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Prešove, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 246c ods. 1 O. s. p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 248 písm. d) O. s. p. sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Podľa § 250 ods. 4 O. s. p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 250b ods. 1 O. s. p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnemu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 250d ods. 3 O. s. p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a <. alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2) <. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie aj konanie, ktoré mu predchádzalo a z pripojených spisov zistil, že žalobca sa opakovane dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, keď jazdil bez dokladov oprávňujúcich ho viesť osobné motorové vozidlo.

Rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa odmietol žalobca prevziať niekoľkokrát a napokon 12. februára 2011, keď mu ho doručoval príslušník polície osobne, pričom bol poučený o následku odmietnutia prevzatia. Predtým 3. júna 2010 bolo rovnaké rozhodnutie doručené právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. Marcelovi Kohútovi a so zreteľom na ustanovenie § 24 ods. 5 Správneho poriadku sa preto stalo rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Poprade č. k. ORP73/DI-2/SK-2010 zo dňa 29. apríla 2010 právoplatným 18. júna 2010, pretože posledný deň 15 dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na piatok 18. júna 2010.

Krajský súd v Prešove rozhodol preto správne a v súlade so zákonom, keď zastavil konanie. Správne a v súlade s citovaným ustanovením § 250 ods. 4 O. s. p. konal so žalovaným, ktorý konal v poslednom stupni, nie aj s prvostupňovým správnym orgánom, čo aj náležite odôvodnil.

Odvolací súd k odvolacej námietke o nevydaní rozhodnutia krajským dopravným inšpektorátom po podaní návrhu žalobcu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania dopĺňa, že v ustanovení prvej vety § 65 ods. 1 Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov) sa uvádza, že rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správnemu orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal. Vybavovanie podnetu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania nepodlieha právnomu režimu zákona č. 71/1967 Zb. Preto ak správny orgán nezistí dôvod na preskúmanie právoplatného rozhodnutia, oznámi túto skutočnosť úradným listom osobe, ktorá podnet (návrh) podala. Takéto vyrozkumenie nepodlieha súdному prieskumu.

Krajský súd v Prešove nepochybil ani tým, že sa nevysporiadal s presným určením dátumu právoplatnosti prvostupňového správneho rozhodnutia. Nebolo totiž pochybností o tom, že toto rozhodnutie je právoplatné a v určenej pätnásťdňovej lehote nebolo napadnuté odvolaním. Z tohto zistenia správne a v súlade so zákonom vychádzal krajský súd, a to bez ohľadu na to, či právoplatnosť nadobudlo 18. júna 2010 alebo 17. februára 2011, ako je na ňom nesprávne vyznačené.

Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom krajského súdu, že vzhľadom na nesplnenie podmienok ustanovenia § 250d ods. 3, § 248 písm. d/ O. s. p. a ustanovenia § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, žaloba smerovala proti rozhodnutiu, resp. upovedomeniu, ktoré nemôžu byť predmetom preskúmania súdom a napadnuté rozhodnutie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.